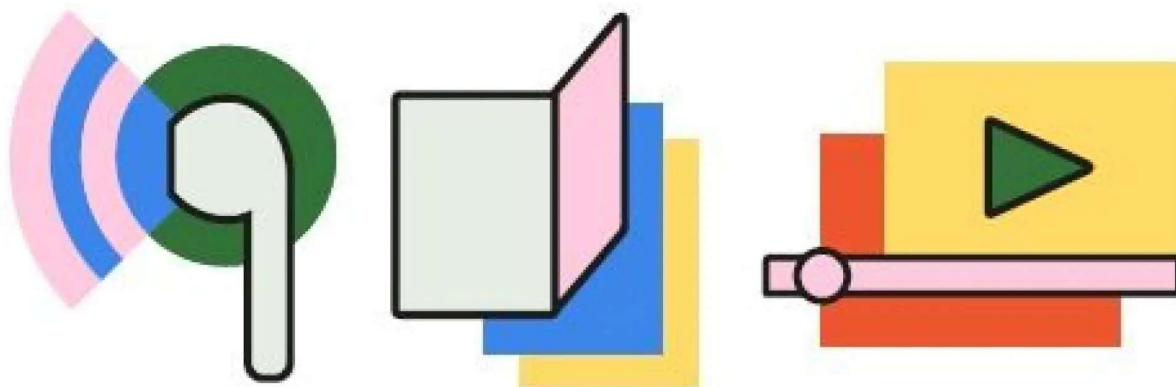

Anmeldelse

Sammen skaber vi børnekultur for børn

Bogen nuancerer debatten om skolebiblioteker og hvordan man kan skabe læselyst derude, hvor børn faktisk møder børnelitteraturen. Hvem ved? Måske har de endda selv været med til at skabe den.

Janus Neumann

OFFENTLIGGJORT 20.11.2024 - 09:40

SIDST OPDATERET 20.11.2024 - 10:58

Fakta

Alliancer - Børn, voksne, litteratur og
medier

“Børnebøger er skrevet og illustreret af voksne, formidlet af voksne og bedømt af voksne. Børn kommer som regel først på banen, når bøgerne skal læses. Men børn som formidlere og producenter af litteratur har et potentiale i børnebiblioteket” skriver Mette Rabæk Poulsen, som er en af bidragyderne til

antologien *Alliancer - Børn, voksne, litteratur og medier*.

Rabæk Poulsen kommer i kapitlet *Børneinddragelse i børnebiblioteket* ind på et af bogens hovedproblemstillinger i forhold til relationen mellem børn og kulturen for børn, herunder selvfølgelig børnelitteraturen. Der er historie og tradition for, at kultur for børn skabes af voksne. Velmenende, professionelle, dygtige, måske til tider barnlige voksne, men ikke desto mindre voksne for hvem barndommen er fortid. Måske endda nogle fjern fortid - med al respekt.

Bogens redaktører Nina Christensen og Ayoe Quist Henkel har forud for bogen gjort sig overvejelser om titlens brug af ordet

“alliancer”, der gennem tiderne har fået en noget broget konnotation. Det er blandt andet forbundet med krig. Men alliancer handler fundamentalt om at gå sammen og opnå noget i samarbejde med andre og i nærværende kontekst er ordet ganske velvalgt og helt anderledes fredeligt. Bogens tema er nemlig samskabelsen mellem børn og voksne, som Ayoe Quist Henkel udfolder nærmere i et særskilt kapitel. Det handler om det enorme potentiale, der kan ligge i at yde noget sammen med andre og bruge hinandens viden og ressourcer. Særligt når det kommer til skabelsen af kunst og den videre udbredelse og formidling af kunsten. I kapitlet om børneinddragelse kommer Mette Rabæk Poulsen ind på Orlaprisen, børnenes egen bogpris, hvor bøgerne udvælges og

vurderes af børn. Det er som bekendt også børn, der stemmer om, hvilken bog der i sidste ende vinder prisen. Det er efterhånden kendt viden, at børn lytter til børn og på tiltag som eReolen Go har det vist sig, at de bøger, der anbefales af børn læses flittigt og udlånes på bibliotekerne, og at der ligger store muligheder i digital formidling af børnelitteratur fra børn til børn.

**“Vi skal gå fra, hvad
litteratur er, til hvad**

litteratur gør"

Det er lykket Nina Christensen og Ayoë Quist Henkel at samle nogle stærke forfattere til bogen. Kvalitetsmæssigt står børnelitteraturen generelt i en solid periode, og det samme kan siges om udgivelser om børnelitteratur og litteraturpædagogik. De sidste fem år har budt på en række interessante udgivelser, der formidler viden om børnelitteraturen på tværs af dens mange interessenter, og *Alliancer - Børn, voksne, litteratur og medier* falder på fornem vis ind i denne række af bøger, der til sammen sætter børnelitteratur, medier og kultur på dagsordenen.

Redaktørerne skriver, at det ikke er bogens formål at give færdige definitioner, men i stedet at diskutere de mange dilemmaer og udfordringer, der opstår i det børnekulturelle felt. Det er diskussioner om, hvordan børn bedst kan inddrages som konsulenter i børnekulturel sammenhæng, som når Cecilie Bogh skriver om samarbejdet med læsekonsulenter i forbindelse med udgivelsen af fiktion for unge, eller Stine Heger skriver om sit forskningsprojekt om skriveprocesser på forfatterskoler for børn rundt om i landet. Skoler og kurser, hvor børn undervises af voksne forfattere, som guider dem i deres skriveprocesser og bliver skrivende forbilleder. En kultur, der ifølge Stine Heger er udbredt i England, men altså først nu er ved at finde vej i Danmark.

Anmeldelse

VERDEN I LITTERATUREN LITTERATUREN I VERDEN

Læs en øjenåbner

Den udbredte deltagerkultur med børn defineres og diskuteres sagligt af Louise Ejgod Hansen, der stiller et par oplagte og kritiske spørgsmål: Hvor langt skal vi strække os i forhold til kvalitet i deltagelseskulturens hellige navn og er det ikke naivt at forestille sig, at vi nødvendigvis får deltagende samfundsborgere ud af at inddrage børn i

skabelsesprocesser? Er der overhovedet studier, der peger i den retning? Ejgod Hansen folder en flig af forskningen ud, og det er absolut interessant læsning med stof til eftertanke. Særligt til os, der dagligt arbejder med formidling og læring og inddragelse af børn i demokratiske såvel som skabende processer.

Dette er bogen for alle, der på nogen måde beskæftiger sig med børns kultur og medier. De forskellige kapitler indeholder naturligvis grundige litteraturlister med masser af stof til videre fordybelse. Det er en bog, der skaber præcis de nuancer og perspektiver, som er dens hensigt, og skønt den favner bredt, bliver den ikke overfladisk. Bogen bør stå på fagbibliotekerne på skolerne og indgå som en del af pædagog- og læreruddannelsen. Den vil

give de studerende et overblik over børnekulturen herhjemme, og den viden har de og vi andre brug for i vores møde med børnene, deres kultur og deres kulturforståelse.

DANSKUNDERVISNING

SKØNLITTERATUR

ANMELDELSER

DANSK INDSKOLING

DANSK MELLEMTIN

DANSK

PLC

DANSK UDSKOLING

ABONNER PÅ TAGS

Seneste anmeldelser